

[Victor Larsen.]

disse Sammenligningsaar, bliver det vanskeligere og vanskeligere at forsvare Valget af dem. Imidlertid er mit Parti af den Opfattelse, at naar man har været med til at bevilge Udgifter, har man ogsaa en vis Forpligtelse til at medvirke til at faa disse Udgifter dækket paa Budgettet. Vi forstaaer det saaledes, at den højtærede Finansminister mener, man meget vanskeligt kan undvære disse — er det ikke ca. 53 Mill. Kr., som den egentlige Krigskonjunkturskat antages at ville indbringe? Og naar det er Tilfældet, er vi af den Opfattelse, at saa maa man ogsaa i Aar gaa med til en Fornyelse af Loven, saaledes at Krigskonjunkturskatten kommer til at løbe videre endnu et Aar. Men vi vil gerne gøre den udtrykkelige Bemærkning, at med dette Aar maa det ogsaa være Slut; denne Form for Skat vil efter vor Opfattelse ikke kunne fortsætte, det maa afgjort være sidste Aar, vi har den i den nuværende Form.

Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Venstre gjorde med Hensyn til § 5 og Spørgsmaalet om Skatteydernes Ret til at begære Fritagelse. Ved at undersøge det Arbejde, der har været med disse Fritagelsesbegøring, faar man et klart Indtryk af, at det i Virkeligheden har været et Kæmpearbejde. Efter hvad der foreligger for mig, har der været behandlet 28 600 Sager i de tre Aar. Loven har virket, deraf alene 11 000 i det sidste Aar. Man kan jo ikke se bort fra, at denne Lov ganske afgjort i nogen Grad kommer til at kollidere med Loven om den ekstraordinære Formueopgørelse af 23. Juli i Fjor, idet de paagældende Skatteyderes Sager vandrer fra den ene Afdeling til den anden, og man kan ikke sige andet, end at det nødvendigvis har været et ganske overordentlig besværligt Arbejde at faa dette til at glide. Jeg lægger imidlertid Vægt paa en anden Ting, nemlig at der, saa vidt jeg kan se, er givet hel eller delvis Medhold i ca. 75 pCt. af Klagerne, medens ca. 25 pCt. er blevet helt afvist, i hvert Fald ikke mange flere, saa vidt jeg kan se. Dette tyder jo paa, ikke alene at den ærede Ordfører for Venstre har Ret i sine Betragtninger, men ogsaa paa, at man her er inde paa et Omraade, hvor man ikke med Fordel kan fortsætte Aarene fremover. Naar Forholdet er det, at man har maattet give Medhold i saa mange Fritagelsesbegøring, at altsaa de paagældende har faaet hel eller delvis Fritagelse for Krigskonjunkturskatten, er det i Virkeligheden noget, der taler for sig selv,

og der er altsaa her Tale om en Mængde unødvendigt Arbejde. Jeg vil ogsaa sige, at saaledes som Loven det sidste Aar — altsaa efter min Opfattelse det sidste Aar — vil komme til at virke, vil der ogsaa mere blive Tale om en Fredskonjunkturskat. Jeg er naturligvis klar over, at for visse forskudte Regnskabsaars Vedkommende er der udelukkende Tale om en Skat af de vedkommende Skatteyderes Gevinst i Krigen Tid; men vi er allerede kommet saa langt frem med Hensyn til Grundlaget for Paaligning, at det i mangfoldige Tilfælde — saa stærkt kan det godt siges — nu kommer til at dreje sig om en Fredskonjunkturskat. Vi drejer ind i Tider, hvor de paagældende under de fredelige Forhold, eller i hvert Tilfælde Efterkrigsforhold, som nu er indtraadt, kan opnaa en Merindtægt, ikke som Følge af Krigen, men som Følge af den Fred, der er kommet.

Disse Betragtninger har jeg gerne villet fremføre, idet jeg altsaa paa mit Partis Vegne kan tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget, dog saaledes, at vi ønsker i et Udvalg at drøfte de Ting, jeg her har omtalt.

Robert Mikkelsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde, at Krigskonjunkturskatten forlænges for endnu et Aar. Det er indlysende, at en Lov af denne Art ikke vedblivende kan virke rigtig hensigtsmæssigt. Det, vi har Brug for, er i det hele taget ikke disse stadige Forlængelser af midlertidige og midlertidigt bestemte Skattelove — i øvrigt heller ikke øget Beskatning af den Art, som blev vedtaget forleden, af den store Befolknings Forbrug. Krigskonjunkturskatten er i hvert Fald en direkte Skat. Det er en Skat, som fortrinsvis rammer de store, ofte krigsskabte Fortjenester, og det vilde være meningsløst at give Afkald paa en saadan Skat, samtidig med at man vedtager betydelige Forøgelse af den indirekte Beskatning.

Der er Enkeltheder i Lovforslaget, som vi gerne drøfter i det Udvalg, jeg forstaaer kommer. Der kan vel der ogsaa blive Anledning til at se paa, om den bundne Opsparing virkelig nu er blevet helt overflødig.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, men jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvordan det gaar med Bølgangsskatten, og om den højtærede Finansminister ikke kunde tænke sig snart at give Rigsdagen en mere samlet Fremstilling af sine finansielle Planer. Det er i alle Henseender uheldigt, at Befolkningen stadig skal